

560.**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia 12 lipca 1923 r.

w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok 1923 od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków grun-

towych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 505) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego na poszczególne powiaty ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich—Tom V Ros. Zb. Pr. wyd. 1903 r.) zostaje określona, poczynając od 1 stycznia 1923 r. w przeciętnych wysokościach, ustalonych z każdej dziesięciny gruntów, w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego.

№ kolejny	Nazwa powiatu	Z jednej dziesięciny gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów	Z jednej dziesięciny lasów i pastwisk
1	Białostocki	10.000	2000
2	Bielski	8.000	1600
3	Sokólski	8.000	1600
4	Grodzieński	8.000	1600
5	Wołkowyski	8.000	1600
6	Nowogródzki	10.000	2000
7	Słonimski	7.000	1400
8	Dzieśnieński	9.000	1800
9	Brasławski	8.000	1600
10	Lidzki	9.000	1800
11	Wołyżyński	7.000	1400
12	Wilejski	7.000	1400
13	Duniłowiczowski	9.000	1800
14	Kossowski	6.000	1200
15	Baranowicki	7.000	1400
16	Nieświeski	11.000	2200
17	Stołpecki	9.000	1800
18	Brzeski	6.000	1200
19	Kamień-Koszyrski	5.000	1000
20	Sarnański	6.000	1200
21	Łuniniecki	6.000	1200
22	Piński	5.000	1000
23	Prużański	6.000	1200
24	Kobryński	6.000	1200
25	Drohiczynski	6.000	1200
26	Włodzimierski	8.500	1700
27	Horochowski	8.500	1700
28	Lubomlski	6.500	1300
29	Kowelski	6.500	1300
30	Krzemieński	16.000	3200
31	Dubnieński	16.000	3200
32	Równieński	13.000	2600
33	Ostrogski	16.000	3200
34	Łucki	10.000	2000
35	Wileński	8.000	1600
36	Oszmiański	8.000	1600
37	Świeciański	6.000	1200
38	Trocki	8.000	1600

§ 2. Do płacenia podatku gruntowego pociągnięte być mają wszystkie grunta użytkowe uprawne, ogrody, sady, łąki, pastwiska i lasy, znajdujące się

w powiecie i położone poza obrębem miast i miasteczek, z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustawy o podatkach bezpośrednich i w ustawie o powinnościach ziemskich.

§ 3. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego, wyznaczonego na powiat (§ 1) rozkłada komisja repartycyjna na poszczególne własności z uwzględnieniem przepisów ros. ustawy o powinnościach ziemskich, jakoteż przepisu art. 15 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich, oraz ros. przepisów prawa o włościanach (Zb. praw. ros. z 1903 r. Tom IX dział II).

§ 4. Na każdy powiat ustanawia się komisję repartycyjną do podatku gruntowego, składającą się: z naczelnika miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i z sześciu członków powołanych z grona płatników podatku przez Dyrektora Izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym: trzech członków ma być powołanych z liczby płatników większej własności i trzech — mniejszej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadomieni pisemnie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

§ 5. Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 6. Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać do właściwej Izby skarbowej w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia przez Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i o rozesłaniu nakazów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor Izby Skarbowej.

§ 7. Postanowienia art. 2, 9, 10, 12, 13 i 14 powołanej ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) mają moc obowiązującą na obszarze wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Termin płatności podatku za I półrocze roku 1923 ustanawia się na czas od dnia 15 sierpnia do dnia 15 września 1923 r.

Podatek za II półrocze 1923 r. ma być płacony w czasie od dnia 15 października do dnia 15 listopada 1923 r.

Oddzielny dodatek do podatku gruntowego, obowiązujący płatników wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r., ma być płacony w tych samych wyżej wskazanych terminach.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w. z. *Głąbiński*

Minister Skarbu: *H. Linde*